



Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository



Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Ա Յանձ Հայ

ՅԱՐՔ ԵՒ ԵՐԵՒԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆՔ

ՏՈՔԹԵՈՐ ՃԻՇՄԱՆԵԱՆԻ

ՅԱԶԴԱՑԻՆ ԼՅՈՒՐԱՆԻ

ՅՈՐՔԱՑԻՒՆ



ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԹՈԼԻՍ
— 1873 —

2099 թ. մ.

ԳՐԱԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ՎԻ ՀԱՅՈՒ

ԱՐԱԿԱՆ ՍՊԻՇ ՊՈՅ-ՊՈՅ

Վ. Ա. Խ. Ա. Խ. Ա. Խ.

Բ. Ա. Խ. Ա. Խ. Ա. Խ.

Ա. Խ. Ա. Խ. Ա. Խ. Ա. Խ.
— 187 —

ԶՆՈՐՔ ԵՒ ԵՐԵՒԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆՔ

ՏԱՐԹԻԾ ՇԻՇՄԱՆԵԱՆԻ

Հ. Զ. Գ. Ա. Յ. Ի. Ա. Ա. Ր. Ա. Ե.

ՅՈՒԹԱԳԻՒՂ



ԿՈՍՏԱՆԴԻՆԻԳՈԼԻՑ

— 1873 —

ՔԱՆԻ ՄԸ ԽՈՍՔ

ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ ՅՈՎԱԿԻՓ ԷՖԷՆՏԻՒ

ՕՐԹԱԳԻՒՂԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՍԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

ԽՈՍՔ ԱՏԵՆԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱՅ



Տոքթէօր Շիշմանեան էֆէնտի իւր բազմաթիւ գրութեանցը և գործոցը հատորիկ մ'ալ աւելցուց այս վերջին ամիսներաւ Արդի Քաղաքականութեան և յառաջադիմութեան արէդակէն նոր ճառադայթ մ'ալ ծագեց Հայ ազգին վրայ :

Մեր այս ներկայ տետրին մէջ մեր նպատակը Շիշմանեան էֆէնտիին գաղափարները կարճառոտիւ քննադատել է, և անոնց բուն միտքը հակըցնել իւր տետրը կարդացողներուն . սակայն այս քննութիւնս ընելու սկսելնէս առաջ հարցում մը հարկ կը համարիմ ընել և որմէ շնորհակալ չի պիտի ըլլայ անշուշտ մեր Տոքթէօրը :

— Ի՞նչ բանէ առաջ կընայ գալ որ մարդ ազատ իւր մտածածը խօսելու , գրելու որ դայ՝ իւր խօսածը չի կարենայ ամբողջ գրել , այս բանս մեզ

Քիչ մը կասկածանք կը պատճառէ , մեծապատիւ էֆէնտիին խօսածներուն ճշմարտութեանը վրայ , վասն զի մարդս աղատէ խօսելու , սակայն երբ կ'ու զէ իւր խօսածը գրել հարկէ որ զանի ամբողջապէս գրէ ինչպէս խօսեցաւ , օրինակի յաղագաւ խօսած ատենը նոյն մեծապատիւ էֆէնտին Պոսիւ էի Տիեզերական Պատմութեան վրայ գրած ճառին համար առասպելէ ըստա , և գրքին մէջ այսինքն տպուածին մէջ այսպէս բան մը չիկայ . նմանապէս ասոր նման հաղարումէկ ուրիշ բաներ , ուստի ինչպէս ըսինք այս կրճատումները մեզի կասկածանաց տեղի կուտան թէ արդեօք քննադատութեան շօշափելի փաստ մը չի տալու համար ըրաւ զոյս . սակայն ինչ որ ալ ըլլայ այնպիսի հակառակիւններով լեցուած էր այս աղքը լուսաւորելու համար չինուած տետրը որ պակաս բաները ամեննեւին չըլլային ալ հոգ չէր :

Ս.յս ալ չի մտնանք ըսելու որ , մեծապատիւ էֆէնտիին խօսուածքին և նոյն իսկ զրուածքին մէջ մեծ կիրք մը կը նշմարուի մեծ կիրք մը անտի — կրօնական որ զինքը մինչեւ մոլութեան կը տանի (այսինքն կրօնամոլութեան հակառակ մոլութեան) երկրորդաբար մժութիւն մը որ չենք գիտեր թէ նոյն իսկ գաղափարներուն մժութենէն կրնայ առաջ գալ թէ լեզուին մաքրութենէն , եթէ այս վերջինու է , ըսել է թէ Տոքթէօր Շիշմանեան էֆէնտին նորադանդ Ամերիքացւոց Հայկաբանութեան առաջ մտնած դատէն մեծ օգուած միշ չէ քաղաքած ,

սակայն ինքը գոնէ այն նորազանդից չափ մաքուր Հայերէն մը պէտք էր ունենալ , գոնէ ստութիւնը ճշմարտութեան գունով ներկելու համար :

Ուրեմն Տոքթէօր Շիշմանեան էֆէնտին Օրթագիւղի Աղգային Լապրանին մէջ , «Եւրոպական քաղաքականութեան այս գարուս մէջ Հայ ազգին վրայ ունեցած ազգեցութեանը վրայ կը ճառէ , և երանի թէ իւր ճառած կերպովը չի ճառէր երբէք , վերջապէս իրեն համար ալ աղէկ կը լլար եթէ Մ. Եուսութեան էֆէնտիին պէս որ Մ. Կիզօի և այլոց դրքերէն թարգմանաբար բան մը խօսեցաւ » ինքն ալ անոր պէս ընէր , վասն զի այն ատեն շատ մարդիկ իւր քանքարին ծանրութիւնը կամ թեթեւութիւնը տակաւին լաւ մը չէին հասկընար , որոնց մէջ անշուշտ մենք ալ իւր մտադիր ունկնդիրը պիտի գտնուէնինք , սակայն որչափ զարմացանք երբ կարդացինք թէ մինչեւ հիմայ Հայոց աղդին քաղաքականութեան մէջ առաջ չերթալը իւր կրօնական ժողովուրդ մը ըլլան է որով խօսրոց մը կայ իրեն և քաղաքականութեան գործիքներուն մէջ , միւս կողմանէ քիչ մը ետքը կըսէ թէ Մահմէտական կրօնքը քաղաքակրթութեան հետ կը յարմարի , Տոքթէօր այս երկու խօսքերս իբարու մօտեցնելու համար , քեզի՝ քու լուսոյդ հարկաւորութիւն ունիմք , եթէ Մահմէտական կրօնքը այն աստիճանի կը յարմարի քաղաքակրթութեան հետ որ մինչեւ Եւրոպիոց լոյս մատակարարէ , կարելի է որ Քրիստոնէութիւնը քաղաքականութեան որգերը ըլլայ . եթէ ըսինք

Վահարայից Խոթք ու Խոթք
Կրիստութիւնուն Ծանոթագրութեան

ու Կաթոլիկութեան

մեր Տոքթէօրին հետ թէ առաջինը կը յարմարի և
վերջինը ո՞չ, այն ատեն պիտի հետեւի թէ Հայ
աղդին կրօնքը և քաղաքականութիւնը իրարու հա-
մասական բաներ են. եթէ այս այսպէս է ինչու հա-
մար կուզէ ուրեմն բոլոր ազգը մէկ ընել և կը ցաւի
որ Կաթոլիկներն և Բրոդէսթանները բաժնուե-
ցան Էջմիածնականացմէ ուրեմն չուզեր որ ազգա-
ճշմարիտ քաղաքակրթութիւն ունենայ կը տեսնե՞ք
հիմա մեծապատիւ Տոքթէօր Զեր խօսքը ո՞ւր կը
տանի զՁեզ, ուրեմն տեսէք ի՞նչ բանէ Հայոց ազ-
գին մեծագոյն մասին տակաւին քաղաքակրթու-
թեան մէջ առաջ չերթալուն պատճառը :

Նախապաշարմունքն է մեր աղդին մեծագոյն
մասին քաղաքակրթութեան մէջ առաջ չերթալուն
պատճառը, ասոր վրայ կուզէք նէ տգիտութիւնն ալ
աւելցուցէք որ այս մասը խաւարին մէջ կը թաղէ
և կիրք մ'ալ որ չուզեր երբէք որ այս նախապա-
շարումն և տգիտութիւնը վերնայ ազգին վրայէն
կուզէ ալ նէ չափով մը կուզէ, այսինքն նիւթական
գիտութիւններ սորվուին, բայց բարոյականներ եր-
բէք, ասկէց կրնաք լաւ հասկընալ թէ ազգին մէջ
բաւական ֆիզիքա, մաթեմաթիք, արտաքին պատ-
մութիւն, եւայլն, եւայլն քիչ շատ գիտցողներ կը
դանուին, սակայն բուն Եւրոպացիները քաղաքա-
կըրթող գիտութիւններ, այս է, բարոյական, ճշշ-
մարիտ Փիլիտովայութիւն, Աստուածաբանութիւն,
ազգին այս մեծագոյն մասին մէջ բոլորովին կը
պակսին, այս ալ լաւ հասկընք որ Փիլիտովայու-

թիւն ըսելով Վոլթեսինը և Յուտաոյինը չեմ հաս-
կընար թէպէտեւ այն ալ կը պակսի ազգին մէջ,
և միայն Զեզի պէս քանի մը գիտնական անձանց
քով կը գնաւի : Ուստի այս մասին մէջ Զեր ալ
գտնուիլը յայտնի կընէք ըսելով որ յանցան-
քը քաղաքականութեան գործիքներուն է որ ի-
րենց քարոզիչներէն մեր վրայ աեղեկութիւններ
առած են և սխալ գաղափարներ, սխալ տեղե-
կութիւնք իրենց քով ճշմարտութեան զօրութիւն
ունեցեր են, վասն զի այս քարոզիչները գիտուն-
ներ և փիլիտովայներ չեն եղեր, այլ Աստուածա-
բաններ և Միսիօնարներ, որք լոկ Աստուածաբա-
նական ինդիրներ կը յուզեն եղեր, և որ Աստ-
ուածաբանութիւնը շատ նախապաշարմունք կը պար-
փակէ եղեր : Աւելի յայտնի խօսիլ ճշմարտու-
թեան յատկութիւնն է, ի՞նչ ըսել կուզէք Պարոն
բժիշկ երբ կըսէք թէ Աստուածաբանութիւնը շատ
նախապաշարմունքներ կը պարփակէ, ըսել կուզէք
թէ այն Լատինացի քարոզաց յարուցած Աստուա-
ծաբանութեան ինդիրներն, քու Հին Հայրենի ե-
կեղեցի կոչած կրօնքդ զօր դու չէս ճանչէր նա-
խապաշարմունքներ էին, այսինքն Հոգւոյն Սրբոյ
՚ի Հօրէ միայն կամ ՚ի յՈրդւոյ և ՚ի Հօրէ ՚ի միա-
սին բխելը, Քաւարանի մը ըլլալը կամ չըլլալը,
Պետրոսի Առաքելոյ գլուխ Եկեղեցւոյ ըլլալը կամ
չըլլալը, ասոնք ըստ Զեզ նախապաշարմունքներ են
այնպէս չէ . եթէ յիրաւի այսպէս է, ըսել է թէ
դուք չէք գիտեր տակաւին նախապաշարման ի՞նչ

Արդարականութեան ու առաջ ու առ-
ջաց պարման իւ Եղինակու

բան ըլլալը, ըսել է թէ կրօնի վրայ ամենափոքք
տեղե կութիւնը չունիք, և եթէ չունիք ինչու ճըշ-
մարտութիւնը Ձեզ ստանձեալ կարծելով Հայ ժո-
ղովուրդը լուսաւորելու պարտքը Ձեր վրան կառ-
նուք, և ո՞վ տուաւ Ձեզ այս հոգը, պարապ բան
էք ըրեր, երբ չունիք հարկաւոր եղած դիտու-
թիւնը, նախապաշարմունք կըսէք իրողութեան մը,
մինչդեռ Աստուածաբանութիւն և Փիլիսոփայու-
թիւնն ի՞նչ ըսել է չէք դիտեր, որ դիտուն ըլլա-
լու համար Փիլիսոփայ ըլլալու է կըսէք ոչ թէ Աստ-
ուածաբանն : Խեղճ բժիշկ, որ ճշմարտութիւնը ի-
րեն ստանձեալ կարծելով կենէ հրապարակաւ-
իւր խորին դիտութիւնը կը քարոզէ զոր պիտի աես-
նենք հիմա որչափ թանձը է եղեր :

Մեր մեծահանձար և ազգասէր Տոքթէօր Շիշ-
մանեան էֆէնտին որ իւր դրութեամբը ամենուս
ծանօթէ, չիդիտեր ամենեւին Վիլլօդի մեր աղ-
դին վրայ ունեցած բազմավաստակ դրութիւննե-
րը, Քիանսէյի, Տարրասի Որհըպաքրի պատմա-
կան հմուտ գրքերը, չէ լսած արդեօք ամենեւին
Պոռէի մը անունը և չէ առած ձեռքը իւր դրած
Հայոց պատմութիւնը, չի դիտեր բնաւ իւր քանի
մը անգամ Հայաստան ըրած ճամբորդութիւնները,
այս ի՞նչ աստիճանի տղիտութիւն չի դիտնալ այս-
չափ ծանը հեղինակութիւնները և յիշել միայն
այն պատմիչը որ Հայոց միայն թագաւոր կուտայ-
Տիգրան Ա. Տիգրան Բ. Տիգրան Գ. ի՞նչ խեղճուու-
թիւն ո՞վ Աստուած ո՞չչափ ցածը իջեր ենք եղեր

և ասկէից վերջն ալ տեսէք ի՞նչ կը յաւելու մեր
ճշմարտախոս և մեծիմաստ բժիշկը «Եւ ի՞նչ զար-
մանք, երբ այսօր ուղիղ դատողութեանց դարու
մէջ կապրինք միթէ սխալ գաղափարներ ամեն օր
յայտնի չե՞ն քարոզուիր և ո՞ր պատմութիւննը կը
սաէ՞» : Եւ ո՞վ է ուրեմն պատմութիւննը ստողը,
այսչափ ամենուս յայտնի ճշմարտութիւնները քա-
ցարձակ ուրանալ, և բոլոր Եւրոպական ազդերը
մեր ազդին վրայ տղէտ են ըսել. և դիտցած ըլլաք
Պ. Տոքթէօր որ հոս չի յիշեցի իսել մը Անդզիացի
պատմաբաններ և ճանապարհորդներ, նմանապէս
և Գերմանացիներ, չի յիշեցի նմանապէս մեր իսել
մը պատմական հեղինակաց Եւրոպական Ըլլուններ
թարդմանուած ըլլալը, ինչպէս են Խորենացին,
Ադամնդեզոս եւայլն, եւայլն, և նոյն իսկ Զա-
միշեանի եռահատոր Հայոց պատմութիւննը. և եթէ
այսչափ իրողութիւններ դիտէք և չէք յայտներ.
ըսել պիտի ըլլայ որ Ձեր կիրքը առաջ քշել կու-
զէք և ճշմարտութիւնը ծածկել կըլլայ Ձեր վա-
փաքը և կը նախատէք ստութեամբ, ժողովուրդ
մը որ իւր ներկայութեամբը զՁեզ կը պատ-
աէ :

Մեծապատիւ Տոքթէօր Շիշմանեան էֆէնտին
օրինակով մը կտղէ հապատել իւր այս խօսքը
և այսօր ուղիղ դատողութեանց դարու մէջ կապ-
րինք միթէ սխալ խորհրդածութիւնք ամեն օր
յայտնի չե՞ն քարոզուիր» և կըսէ օրինակ բերելով
«Արաբացիք ատեն մը բոլոր Եւրոպիոյ լոյս կը մա-

տակարարէին” : Կը հարցնեմք թէ ո՞ր պատմութեանէն յայտնի է Արաբացւոց Եւրոպիոյ լոյս մատակարարելը, ե՞րբ մատակարարեցին Արաբացիք այս լցուր, անշուշտ երբ բոլոր Սպանիոյ և Իտալիոյ և Գաղղիոյ մէկ մասը քանդեցին և գուցէ իրենց այշելու և քանդելու ջահից լցոն էր որ գուք յերազի քաղաքականութեան լոյս կարծեցիք, կարելի է, վասըն զի գիտնական անձանց ուսմունքը ստէալ ուղեղնին կը թմրեցնէ որով գիւրաւ ապրելը և իրարու հակասական քաներ մէկզմէկու հետ կը շփոթեն : Սակայն կարելի է Մեծապատիւ բժիշկը քաղաքականութեան նիւթական մասին համար կը սէթէ, Արաբացիք Եւրոպիոյ լոյս կը մատակարարէին և այն ատեն իրաւունք ունի ըստ մասին, վասն զի Արաբացիք ստուդիւ ունեցան գեղարուեստներ ճարտարապետութիւն եւայլն, եւայլն, և թէ որ կուզէ Շիշմանեան էֆէնտին իրենց չունեցածն ալ, այս նիւթական մասին համար իրենց կը չնորհեմք . սակայն քաղաքակը թութիւնը բուն բարոյական մասին յայտնի կը լլայ : Այօրուան օրս Անդղիա քաղաքակը թեալ է ճշմարտապէս կը լլայ, թէ որ կը տեսնենք թէ Լոնտրախ մէջ մարդիկ կան որ անօթութենէ կը մեռնին, ի՞նչ օգուտ ուրեմն Անդղիացւոց իրենց գեղեցիկ տներէն փողոցներէն հարստութենէն և ուսմունքէն և ուրիշ շատ մը գիւրութիւններէն որ նիւթական քաղաքականութեան արդասիքն ըստ մասին կը լլայ, եթէ միւս կողմանէ չկայ սկըզբունք մը որ հարուստները աղքա-

տաց վրայ ՚ի գութ շարժէ, և Աւետարանէն զատինչ բան կը նայ բնաւ տալ այսպիսի սկզբունք մը Ռուսացի Վոլթեռի և Բուֆֆէնտորֆի սկըզբունքը « Սիրէ ինքինք ամէն բանէ վեր և քու ընկերութիւնի համար ” այս ժողովրդեան լոյս տուածէ, ահա Զեր Փիլիսոփայներուն Աստուածաբանութենէն ունեցած տարեկը թիւնը, ահա Փիլիսոփայութիւնը որ ծնունդ տուաւ Գաղղիոյ յեղափոխութեան և տպագրութեան աղատութիւնը ցամաք երկրի վրայ կանգնեց, ահա միով բանիւ Շիշմանեանի քաղաքակը թութիւնը աղբիւրը (անձնասիրութիւնը որ ըստ իրեն պիտի լուսաւորէ Հայոց աղդը, այս ճիշդ բարեկենդանի խաղի կը նմանի, երանի մեր աղդին որ գտեր է Շիշմանեանի պէս բժիշկ մը իւր ցաւոցը գարման մատուցանելու համար : Արդ գիտցած ըլլաք Արծաղատիւ Տոքթէօր որ Հայ աղդը եթէ չունի բարոյական քաղաքակը թութիւն Անդղիայ չափ ալ մեծ ըլլայ, Գաղղիոյ պէս ալ ազատ նորէն կը կործանի կը բաժանի և կը տկարանայ և ճշմարիտ բարոյականէն դուրս ի՞նչ աստիճանի զարգացումն և մեծութիւն որ ունենայ փուճէ և անտեւ, Պէտք է մեր աղդին բարոյական ճշմարիտ լուսոյ մը վրայ հիմնեալ քաղաքակը թութիւնը, այն ատեն աղդին հոգին կարթնայ, կը գըտնէ իւր մնունդը, կուժովնայ և առաջ կերթայ, նիւթականը ինքնիրեն ալ կուգայ ստիպեալ առաջնոյն եռեւէն, վասն զի բարոյականը նիւթականին հիմն և աղբիւրն է, և այն ժամանակ կը տեսնուի որ Շի-

մանեան է Փէնտին որչափ սխալ տեղ կը փնտռէ եւ զեր իւր գտնել ուզածը, նոյնը հակառակ վորածութեամբ մը կարելի է ազգն ալ հասկընայ ինչ պէս այնքան ազգեր կը հասկընան, և Գաղղիոյ աղջը որ ուրիշներուն պարագլուխը եղած էր ճշմարիտ քաղաքակրթութիւնը գտնելու, կըսկի այսօր տարբեր եղանակով մատնել, և լաւ հասկըցաւ թէ իւր 1789 ին բրած լեզափոխութեամբը չէ որ քաղաքակրթութիւնը գտաւ և աւելի քիչ ապադրութեան աղատութեամբ, անշուշտ մեր ազդն մէկ կամ միօս կերպով զասի հասկընալով Շիշմանեանի ծոցէն ելածին հարկաւորութիւն չի պիտի ունենայ, վարն զիւր ծոցէն ելածը ուրիշ բան կը հոտի Հիմա կարգը կուղայ Զեր Պոսիւէի վրայ ըստած գատաստամին, Զեր կըսեմ, թէպէտ գուք ալ ուրիշէն առած ըլլաք, վասն զի ուրիշի գատաստամին հաւնելով նոյնը գուք ըրած կըլլաք: Զեղ կերպով մը կը չնորհնեմք որ Պոսիւէ որ կիցէ պատմական մեծ գէպք մը չի գրելով պակտութիւն մը ըրած ըլլայ, սակայն այս բանիս համար ալ իրեն պէս անձ մը կրօնամոլ անուանել, ասի Զեր չափաղանց կիրքը կը յայանէ, արդեօք աղատամատութեան ուրիշ աւելի աղատագոյն տեսակը հըսնարեցեք, բայց հարցուցի՞ք այն Անդղիացւոյն ի՞նչ բանէ Պոսիւէի տիեզերական պատմութեան վրայ գրած ճառը, ինքը չը գիտեր անշուշտ որ Զեղի դրոցեր և գուք անկեց աւելի քիչ զիտէք անոր պշտկելու ըլլալովիդ: Ամէց զատ Պոսիւէի պէս մեծ ոգի մը որ ամեն տեսակ գիտնոց առջեւ մեծ համբաւ ունի, Փիլսուփայեց, Աստուածաբանեց, Պատմաբանեց, և նոյն այս իւր գիրքը զոր դուք խոնելու ատեննիդ առասպել կոչեցիք իւր գլուխ գործոցը նկատուած է, համայն Եւրոպիոյ նա մասնաւանդ Գաղղիոյ գպրոցաց մէջ ամենէն ամենաստորին գասերէն մինչեւ բարձրագոյն գասերը տղայոց ձեռքն է և զայս գիրքը տպողը և իրենց ձեռքը տուողը Գաղղիական Տէրութիւնն է որ չէ թէ միայն կրօնամոլ չէ Զեղի պէս, հապա ըլլորովին անկրօն, ասկէց վերջ գեռ կը համարձակիք ըսեցութէ «Ահա այսպէս աղիտութեան կը դատապարտէ կրօնամոլութիւնը զժողովուրդ մը» Պոսիւէ կրօնամոլ ըլլալովը տգէտ կըլլայ, հետեւաբար իրեն վրայ հիացող մեծ ազգը արդ Շիշմանեան Տոք թէօր մեծապատիւ ըժիշկ, Պոսիւէ տգէտ, գուք ի՞նչ էք և ի՞նչ անուն տալու է Զեղի : : : : Ի՞նչ լրս ուրեմն պէտք է յուսալ Զեղի պէս մարդկանց մէ մեր ազգին համար, որ կրից և ատելութեան և չարութեան և նախանձու հոգւով կը թունաւուրէք ամեն բարիք չարի կը մեկնէք ամենէն լաւագոյն խորհուրդները, Զեղի համար բարին միայն Վոլթէուի սլզըունքներն են որոնց ամենէն մեծը և երեւելին այս թէ Պոսիւնք սուտը որչափ կըրնանք, անշուշտ աշխարհքիս մէջի միլիոնաւոր մարդկանցմէ գոնէ մին կընանք խարել»: Ուստի Շիշմանեանն ալ իւր վարդապետին սկզբանցը հետեւելու համար ազգը խարելու ելեր է, իրեն համար

բաւական է որ խարեւ ըլլայ ինչ կերպով ըլլայ նէ ըլլայ, նոյն իսկ իրարու հակասական նախադասութիւններով, օրինակի յաղագաւ, Հայ աղղին մէկ մասը փուանկանալու փափաք ունի կըսէ, Յ. Տ. Յակովի ծիւզ ստորագրութիւնը առաջ քշելով, մեր բժիշկը զասի աղդութեան ոգուոյն դէմ ըլլալուն համար չի հաւնիր և իրաւունք ունի և միւս կողմանէ Բրօթէսթանդից խելքի դէմ ունեցած սկըզբունքները կը քարոզէ և կուզէ մոցնել զանոնք աղղին մէջ, որպէս զի յետին անմտութեան և յիմարութեան անդունդը ձգէ զայն, (գիտէի՞ք Պ. բժժիշկ Զեր խօսած ճառին ասչափ աղդատեաց բան մը ըլլալը, ոչ անշուշտ, աեսէ՞ք ո՞ւր կը տանին զձեզ տդիտութիւնն և կիրքը) Եւրոպայի աղղաց քաղաքակրթութեանը մեր աղղին համար նախանձախնդիր կըլլայ, և մենք ալ կարծեմք թէ ըստ Տոքթէօրին փուանկանալ ուզողներուն և իրեն մէջ տարբերութիւն մը չի կայ, վասն զի եթէ փուանկանալ ուզելը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ փուանկաց այսինքն առ հասարակ Եւրոպացւոց սովորութիւնքն առնուլ, արդէն աղղին մէջ մանաւանդ մայրաքաղաքս ի՞նչ սովորութիւն մնացած է որ Եւրոպական ըլլայ այլ աղդային, եթէ այս է իւր սիրտը նեղացնողը բան մը չէ, բայց կարծեմք թէ այս փուանկանալ բառին տակը Տոքթէօր էֆէնտին ուրիշ բան մը պահած է, —Կաթոլիկանալ կը հասկընայ այս բառով, սակայն բոլոր աշխարհքս գիտէ թէ քանի ո՞ր Կաթոլիկները Խմիածնականացմէ բաժնուեցան

իրենց Հայ ըլլալը կը շարտնակեն և երբէք Հայութիւնն ուրացած չէն և չեն ալ ուրանար, այլ իրենց Հայ անունը պարծանք կը սեպեն, վասն զի իրենց ձեռքով Եւրոպա զազդը ճանչցաւ, իրենց ձեռքով Հայ անունը պատիւ ստացաւ բովանդակ Եւրոպիոյ առջեւ, այսչափս գոնէ գիտէ Տոքթէօրը, և որ ըստ մասն է իւր գաստիարակութիւնն ալ չուրանար անշուշտ: Արդ երբ ինքը ուրիշներու Փռանկանալու փափաք կուտայ զուր տեղը, միւս կողմանէ աղղը Ամերիկացներու կամ նորազանդ ընելու կը ջանա, Մէօսիէօ լը Տէոքթէօու ճշմարտութիւնը Ձեզ ըստանձնեալ կարծելով այսչափ ցածը իջնալը խայտառակութիւն է, Զեր գիտնական պատոյն չի պիտի վայելէր բնաւ այսպիսի հակասութեանց մէջ իյնալ, Նորազանդից Սուրբ գրոց բացատրութեան եղանակը կը քարոզէ մեզի որ բոլորովին հակառակ է Հին ՀԱՅՐԵՆԻ ԵԿԵՂԵՑԻՈՒՆ կարգացը և սովորութեանցը և աւանդութեանցը, նմանապէս աշխարհաբառ լեզու թարգմանուած Աստուածաշունչը պատուական սեպել և բժշկիչ մեր գրաբառ լեզոյն համար ունեցած հիւանդութեանը, զասոնք քարոզել ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Հայոց Հին ՀԱՅՐԵՆԻ ԵԿԵՂԵՑԻՈՒՆ սկզբանցը և լեզուին դէմ պատերազմ բանալ (երբ Լատինաց Միսիօնարներու յարուցած կրօնական խնդրոց համար Աստուածաբանական նախապաշարմունքներ կըսէ) վասն զի քիչ մը աւելի առաջ երթալով կըսէ թէ այս Նորազանդներէս առաջ մեր աղղին Սուրբ Գրոց վրայ

Խանու արքերը Եւրոպ

ունեցած դիտութիւնը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ ինչ
որ խել մը խաբերայ և աղետ եկեղեցականներ կը
քայատրէին, ի՞նչ խօսելու փափաք առանց իր
զբուցածը մտածելու, ուստի Զեզի բանքը որ որ-
չափ մեր աղդը չի սիրեր զանոնք որ կուզեն փռան-
կանալ եթէ կաննէ և կը խորշի անոնցմէ նոյնչափ
և առաւել եւս կը խորշի անոնցմէ և չի սիրեր զանոնք
որոնք իրեն Նորաղանդից սկզբունքները կը քարո-
զեն: Զարմանալի՛ բան չի մտածեցիք բնաւ որ Զեր
ուրիշի վրայ դատապարտածը ուրիշ մը աւելի իրա-
ւամբ Զեր վրայ կրնար դատապարտել, այս աս-
տիճանի կուրութիւն, այսչափ յանձնապաստանու-
թիւն ճշմարտութիւնը ստանձնեալ կարծել հէ Պ.
բժիշկ. երանելի են բժիշկները որ այսպէսի յայտ-
նութիւններ կունենան, սակայն ամենքը այս բաղ-
դը չունին:

Ազնիւ Տոքթէօր, հիմա գուք չէք ուրանար
որ Կաթոլիկութիւնը և Բրօմեսութանդութիւնը մեր
աղդին քաղաքակրթութեան դործիք եղան, սա-
կայն միւս կողմաննէ ալ կըսէք թէ այս Կաթոլի-
կութիւնը և Բրօմեսութանդութիւնը աղդին մէջ ի-
րենց սահմանները դտան, ուրեմն ասկեց ի՞նչ հե-
տեւցնենք, այս՝ թէ այս դործիքներուն մեր աղ-
դին բերած քաղաքակրթութեան մասը դադրե-
ցաւ բնականաբար, և ալ ասկից վերջ եթէ ձգե-
ցին աղդին մէջ քաղաքակրթութեան հետքեր, այն
ալ իւրաքանչիւր կրօնքը իւր հետեւողաց մասին
մէջ այսինքն Կաթոլիկաց և Բրօմեսութիւն մէջ,

ուրեմն հին հայրենի կոչութեակը կրօնքնիդ քաղաքակրթ-
թութեան գործի մը ի՞նչո՞ւ չեղաւ աղդին և ին-
չո՞ւ չըլլար, և դուք ինչո՞ւ կը ցաւիք աղդին այն
պատի մասին որ այս կրօնից հետեւեցաւ, և կու-
րախանայք այս կրօնից մեր աղդին մէջ սահման
դժոնենուն համար, ուրեմն քաղաքակրթութեան
աղդին մէջ տարածուելուն ինչո՞ւ այսչափ նախան-
ձախնդիր կըլլաք, եթէ այս քաղաքակրթութեան
դործիքներէն կը խորշիք եթէ չէ երկուքէն դոնէ
մէկէն որ եթէ չէք կրնար բոլորովին անհետացնել
Քիմիական (amolgame) մը ընելով, դոնէ կուզէք
սերտ միաւորութիւն մը հաստատել Լատինական
(juxta-position) ով, որ մի և նոյն բանը ըսել է այ-
սինքն ուզել միացնել յառաջադիմութեան և քա-
ղաքակրթութեան դործիք մը յետադիմութեան
դործիքի մը հետ, և ինչ շաղախ կրցեր է երբէք
իրարու հետ միաւորել երկու հակասական բաներ
այսինքն սուտը իրաւի հետ, բարին չարի հետ, կը
զարմանամք Տոքթէօրին որ այս անդամ այսպէս
խելքի գէմ նախադասութիւններ առաջ կը բերէ,
սակայն ի՞նչ կրնանք ըսել իւր հաւատացածը կը
քարոզէ, «Եի ԵՅ ԱՍՈՐ ԿԸ ՀԱԽՍՏԱՄ» կըսէ պատ-
գամաբար, զարմանալի՛ հաւատք, նոր օրինակ ճըլ-
մարտութիւն երկու անդամ երկուքդ ի՞նչ կը հա-
ւատաս որ ընէ մեծապատիւ Տոքթէօր Շիշմանեան
էֆէնտի:

Հիմա մեծապատիւ և սքանչելի և կրքու Տոք-
թէօր, Զեր տետրին մէջ ուրիշ բան մ'ալ կայ որ



Զեր ամենամեծ կիրքը կը յայտնէ և մեր սիրոն
ալ մէծապէս կը վիրաւորէ ՚իրը այնպէս պահան-
ջեց կըսէք որ աղգութեան օդտակար այս Մուրատ
— Ռափայէլեան դպրոցաց աղդին փոքր մասին յատ-
կանալը եղաւ, որպէս զի աղդին համար անոնց
զաւկըները չի կորսուին, արդէն այս ժողովուրդը
կըսնական կապերը աղդին ընդհանուր եկեղեցւոյն
հետ եղած, լեզուին հետ ալ խզելու պարտակա-
նութիւն ունենալով, հին անցեալը ամենեւին չի
դիտնալով, իր ծագումը ոչ թէ փնտռելու այլ մոռ-
նալու և չի տեսնելու փափաք ունենալով (որուն
մեծ մասին վրայ ըսածներս դեռ յայտնի կերեւան)
կորուստ մ'էր աղդին համար նիւթական և բարո-
յական » է՛հ, Պարոն քիշկ ո՞վ գրած էր մեր աղ-
դին այսինքն Կաթոլիկաց իրենց լեզուին հետ ու-
նեցած կապը խզելու պարտականութիւնը, ո՞վ աղ-
դած էր իրեն իւր ծագումը մոռնալու փափաքը,
Հին հայրէնէ ընդհանուր Եկեղեցն բաժնուելէն ետեւ,
Հռովմ ըսել կուղէք, չեմ կարծեր վասն զի կը
տեսնէք՝ մինչեւ ցարդ Հռովմայ մեր աղդին ըրած-
բարիքը, ոչ մեր այլ բիւր տեսակ՝ Եկեղեցիներ
՚ի գաւառս և ՚ի Մայրաքաղաքի Օսմանեան Պետու-
թեան, դպրոցներ՝ երկսեռ վարժարաններ ուր ար-
զայք իրենց մայրենի լեզուն կը սորվին և պարտա-
կանութիւն ունին սորվելու և այս դպրոցներս թէ
Թուրքիոյ հողը և թէ յԵւրոպա, Եւրոպա երբ
դպրոցներ կըսեմ մէկ հատ չի հասկընաք այլ ըրս
կամ հինդ հատ, Հռովմայ ձեռքով կըսնի այնպիւ-

սի աղատութիւն մը որ նոյն իոկ մայրաքազաքիո
ուրիշ ամեն ազգերը կը նախանձեցնեն, սակայն
այս բաներս Ձեզ համար ոչինչ են, բաւական է որ
բարին ՚ի չարն մեկնելու սովորութիւնն ունիք, բը-
նականաբար Ձեր մեծութեան զգացումն ալ չու-
նիք: Ասոնց վրայ աւելցուցէք որ Եւրոպա Կաթո-
լիկաց ճեռքովը միայն ճանչաւ Ճայ ազգը, Կա-
թոլիկներն էին որ իրենց սովորեցուցին իրենց հին
ծագումը, անցեալ մեծութիւնը հիմակուան թըշ-
ուառութիւնը, այն ատենուան դիտութիւնը հի-
մակուան տգիտութիւնը, սակայն զիտեմ որ այս
խօսքերո Ձեր կիրքը չեն մարեր, ՚ի վերայ այսը
ամենայնի, գոնէ ճշմարտութիւնը երեւան կընայ
ելլել այս կերպով:

Եիշմանեան էֆէնտին, անտեսանելի երազ մ'ալ
կը տեսնէ, մեկ սերտ միտորութիւն մը աղդին եր-
կու մասանց մէջ, կը հաւատամ կըսէ այս բանս
կընայ ըլլալ, կընանք մտածել, Տոքթէօրը հաւա-
տաց մի կընայ ըլլալ, սակայն խելքի գէմէ, բա-
ւական է որ հաւատաց՝ կընայ ըլլալ, աղէկ որ տրա-
մարանութիւնը բանականութեան վրայ հիմնեալ
դիտութիւն մէ, չենէ մեր մեծապատիւ Տոքթէօ-
րը անոր ուրիշ կերպն ալ կը հնարէր անշուշտ, սա-
կայն մենք Տոքթէօրին երազը տեսնենք, հարցնենք
առաջ թէ, ազգը այս սերտ միաւորութեան համար
դլաւի մը պիտի ունենայ թէ չէ, անշուշտ առանց
դլաւոյ մարմին չի կընար ըլլալ, ուստի գլուխ ալ
կայ և չորս հինգ հատ, սակայն ամենքն ալ իրա-

բու հակառակ որոնց ամեն մէկը ազգին մէջ իւր հետեւողները ունի և բնական է որ եթէ այս կերպով ազգը սերտիւ միանալու ըլլայնէ երբէք չի պիտի քակտուի, վասն զի Ծիշմանեան Տոքթէօրը կը հաւատայ թէ այս երազը կրնայ ՚ի դործ դրուիլ, և ճշմարտութիւնն ալ իրեն ստանձնեալ կարծելէն ետեւ, ո՞վ կրնայ իրեն դէմ կենալ, բայց այն ժամանակը մեր ազգը իւր անունը պիտի փոխէ և Քարտէնին իշխնէ պիտի կոչուի, և ասոր դէմ մեզի Ծիշմանեան բազմահմուտ Տոքթէօրը չի պիտի կարենայ ըսել թէ, այն չորս կամ հինգ գլուխները կրօնական ըլլալովսին չեն կրնար քաղաքականութեան մասին դլուխ ըլլալ, վասն զի եթէ այնպէս ըլլար, այն ատեն մենք ալ չորսի կամ հինգի տեղ պիտի ունենայինք չորս կամ հինգ միլիոն, օրինակի յաղագաւ, դուք և ես Ձեր նուաստ և փոքր ժառան իրարու բոլորովին ներհակ ճամբաներով կուզենքը ազգը քաղաքակրթել, այս տարբերութեամբ որ դուք Հերիօկապալի սկզբանցը կը հետեւիք այսինքն ամեն կրօնքը դուրս ձգելով կամ ամենքը միատեղ ներս առնելով, իսկ ես միայն մէկ հատիկ կրօնքով, ես արձակ համարձակ վաղելով իմ ճամբաս լուսաւորեալ ըլլալովը և դուք մառախապատ ճամբու մը մէջ, Եջմիածնական Մահմէտուկան, Կաթոլիկ, Բրոժեսման Հրէայ ամենքն ալ այս մթութեանը մէջ իրարու զարնուելով և Ձեր ճայնն ալ այն աղմկին մէջ հաղիւ լսուելով, ամեն բարեկենդանի ասանկ խաղեր չեն խաղցուիր:

Հիմա մեր ցնորակոծ Տոքթէօրը երազէ գործքի ձեռք կը զարնէ, տղայոց նախակրթական ուսամանց տեսուչ ըլլալովը Օրթաղիւղի Լուսաւորչեան Վարժարանին մէջ, կ'արգելու տղայոց Եկեղեցւոյ մէջ քանի մը պաշտամանց ծառայելու վասն զի լաւ հոգ տանելու է տղայոց կրթութեան, ինչու որ այս նախակրթական ուսմունքն է որ կը խստանայ իրեն իւր երազը օր մը ՚ի դործ դրուած տեսնել, միխթարութիւն մ'է որ իրեն չի զլացուիր, միայն Պահութարեանը կը նեղանայ որ Ծիշմանեան Տոքթէօր Եկեղեցական պաշտամանց կարգադրութեանը ձեռք է զարկեր: Տոքթէօր զինքը կը կոչեն, բայց Կաթուղիկոսութիւնը ուսկեց ելաւ: Ծիծաղաշարժքան:

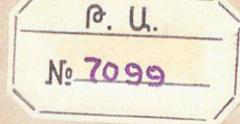
Եւ յիշաւի եթէ կըքոտ մասերը չըլլային բոլորովին ծիծաղաշարժ ալ պիտի ըլլար իւր Լուսատիպ տետրը, սակայն ինչ և իցէ մենք դեռ երկու խօսք ալ Հասուն Գերապայծառին խարեբայութեանը և կրօնամոլութեանը վրայ զրուցելով վերջացնենք մեր խօսքը:

Ուրեմն այս Հասուն Գերապայծառին գալով որ իւր խարէութեամբը և կրօնամոլութեամբը զՀամազգեաց ընկերութիւնը կործանեց «Որով մէծ ազգոգուտ գործք մը ըրաւ, վասն զի Ձեզ մեծապատուութեան պէս խելքի դէմ բաներու չի հաւատար այն մէծ մարդք, այլ իրաւցնէ այն կը փրնութուէ ինչ որ կրնայ զազգը առաջ տանիւ ճշմարիտ քաղաքակրթութեան մէջ, այս անձին Ձեզի պէս

ատելութեան ոգւով և նախապաշարմամբ կուրացեալ անձանց քանի քանի անդամ զո՞ւ ըլլալը աշխարհք դիտէ, նոյն իսկ իւր թշնամիները, որք մինչեւ հիմա կը պոչան կը դոչեն և չարիք չեն ձըդեր դժոխոց մէջ որ այս մարդս ըրած չըլլայ, սակայն առանց երբէք ամենափոքր չարիք կարելու փորձել իւր վրան. Հասուն Գերապայծառ կոչած անձդ ես Արիսդիտես պիտի կոչեմ, վասն զի խել մը ձեղի պէս մարդիկ և եկեղեցականաց անկարդդաս մը բոլորնիդ ալ առելութեան և անհնազանդութեան և չարութեան և նախանձու սպառազէն լեալ զինքը հալածեցիք, վասն զի չի կըցաք իւր արդարութիւնը տանիլ, հալածելու համար ամեն ճիգ ՚ի դործ դըրիք, մինչեւ ճշմարիտ եկեղեցւոյն քողը որ դիմակ առած էիք Ձեզ միամիտները խարելու մեկդի դրիք և ուրացաք Ձեր սուրբ հաւատքը, իջաք այլակրօնից ոտքին տակի փոշին լղեցիք և աւելի ընտրեցիք անոնց ձեռքէն կրօնքի և հաւատոյ զլուխ մը ընդունիլ քաննեկեցւոյ Քրիստոսի կարգադրութեանցը հնազանդիլ, հալած եցիք վասն զի խաւարին ոգիներն էիք որ լուսոյն հետ չեն կրնար կենալ, սակայն լոյսը մերժեց խաւարը: Ահաւասիկ Մեծ. Հասունը աքսոր կերթայ առանց դատաստանի առանց յանցանքի և առանց նոյն իսկ խեղակոյտ վճռոյ մը դատ կուզէ, սակայն զինքը ամբաստանող չի գտնուիր, հրապարակաւ յայտնի կընէ թէ ով որ իրմէ իրաւունք մը ունի իւր իրաւունքը իրեն դարցնելու պատրաստէ, սակայն ոչ ոք կերեւի

այլ միտյն ձայներ, խարեւայ է կրօնամուլ է, զմեզ Ֆուէնկ կընէ, ճիզվիթ է, բարձ ՚ի մէնջ խաչեսցի: Ահաւասիկ Հայ Սրբոդիտեսը ահաւասիկ Մեծ. Հասունը և ահա իւր թշնամիները ինքը դնաց աքսոր և դուք ինչ եղաք, անշուշտ զազդը փրկեցինք պիտի ըսէք, սակայն կարծեմ թէ երկնից անէծքը ժողովեցիք Ձեր զիլսուն վրայ, Հըէից աղջն ալ իւր Փրկչին նոյնը ըրաւ և այսօր բոլոր աշխարհքիս մէջ յայտնի կըցուցնէ իւր ճակտին վրայ իւր Անաթեման, մենք ալ վախնանք ուրիմն, որ այս բռնած ճամբայներով բոլորովին չի կործանինք, արդէն այս վիճակը որ ինկեր ենք, պատմութիւնը մեզ կը վկայէ թէ ուրիշ պատճառաւ չէ, եթէ ոչ մեր անմիաբանութեանը, մեծ երուն անհնազանդութեանը և մեր մատնութեանը պատճառաւ, մեր պատմութեանը մէջ չի պիտի պակսին երբէք Վասակներ, ինչպէս նաեւ չի պիտի պակսին Վարդաններ, առաջիններուն սակայն վատահամբաւութիւն և անարդանք պահուած է ցյաւիտեան և վերջիններուն պատիւ նոյն իսկ չարաց քով: Այսպէս ահա Հասուն Գերապայծառը պատմութեան մէջ անմահ էջեր պիտի լեցնէ, դուք ալ բաւական մեծագոյն մաս մը պիտի ունենաք անոր կշտամբանքէն, սակայն դուք և ինքը չիմեռած, դուք պիտի տեսնէք, Ձեր անարդած վիմին զլուխ անկեան ըլլալը:

Աղիանէր Հայ Տէ



Br. U.

Nº 7099